

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 261:

Forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om beskatning til kommunerne og staten af faste ejendomme. (Ophævelse af ejendomsskyld til kommunerne og staten).

(Fremsat 7/5 86. Første behandling 13/5 86. Betænkning 23/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 268:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Den kommunale økonomi i 1987 og 1988).

(Fremsat 14/5 86. Første behandling 16/5 86. Betænkning 23/5 86).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges den næste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 269:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat og af lov om udskrivning af skat til amtskommunen. (Det kommunale og amtskommunale personfradrag m.m.).

(Fremsat 14/5 86. Første behandling 16/5 86. Betænkning 21/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Stavad (S):

Ja, så skal vi igen have en prøve på, om regeringen mener det, den siger, eller om det kun er mundsvær, om regeringen rent faktisk ønsker at give den kommunale og amtskommunale sektor muligheder for at udfylde sine opgaver, om regeringen mener, at der skal være et fornuftigt råderum, for at amterne kan opfylde deres forpligtelse til at drive et ordentligt sygehusvæsen.

Vi oplevede her i sidste uge, at indenrigsministeren på en forespørgsel fra socialdemokratiet hæftede sig meget ved, at amternes sygehusudgifter i 1985 set i forhold til 1982 næsten var uændrede. De var faldet en lille smule, oplyste indenrigsministeren. Det var forholdsvis beskedent. Det er ikke mindst på den baggrund, socialdemokratiet har stillet ændringsforslag om, at vi får nogle tillæg til de kommunale og amtskommunale rammer for 1986.

Såfremt indenrigsministeren ønsker at tage til indtægt, at amterne har et udgiftsniveau, et serviceniveau i vores sygehussektor, som står i et rimeligt forhold til de foregående år, så betyder det, at indenrigsministeren og regeringen skal stemme for socialdemokratiets forslag om at forøge de amtskommunale rammer med 490 mill. kr. Indenrigsministe-

[Stavad]

ren har selv under udvalgsarbejdet oplyst folketingets kommunaludvalg om, at det skønnes, at bare merudgifterne inden for sygehusområdet i 1986, set i forhold til de rammer, regeringen har udstukket, vil være ca. 440 mill. kr.

Derfor er det falsk tale, hvis indenrigsministeren tager det, amterne rent faktisk føler sig forpligtet til, fordi de er ansvarsfulde, til indtægt, nemlig at de bliver nødt til at overskride de rammer, regeringen har udstukket, hvis de skal opretholde et bare nogenlunde sygehusvæsen i 1986, hvis ikke ventelisterne, som i forvejen er ganske kraftigt forøget, yderligere skal forøges.

Derfor er det med megen ulykke, vi under udvalgsarbejdet har erfaret regeringens stilling, selv efter den debat, vi havde i sidste uge, selv efter at regeringen har måttet erkende, at de rammer, man har udstukket for 1986, er fuldstændig utilstrækkelige, hvis amter og kommuner skal kunne leve op til de forpligtelser, som vel også regeringen forventer at de lever op til. Derfor vil jeg da håbe endnu en gang på, at regeringen vil besinde sig, at man vil give kommuner og amter realistisk mulighed for, selv med en stram økonomisk politik, at holde sig inden for de rammer, folketinget udstikker.

Jeg vil gerne udstrække min appel til også at omfatte det radikale venstre, som har et meget klart medansvar. Vi kunne opleve at høre her til morgen i Nordjyllands Radio, at det radikale venstre i aftes havde møde om sygehuspolitikken i Nordjylland, hvor det radikale venstre som parti sagde til sin gruppe i amtsrådet: vi anbefaler stærkt, at I undlader at medvirke til nogen form for beskæring af sygehussektoren, og at I i stedet for betaler de nødvendige bøder for at opretholde et rimeligt og tilstrækkeligt sygehusvæsen.

Jeg synes, at det radikale venstre burde lytte til sine græsrodder, burde lytte til sine folk ude omkring i amter og kommuner i disse sager. Hvis man lyttede, ville man erfare, at der er meget stor forskel på den holdning, det radikale venstre indtager i disse sager i folketinget, og den stilling, der indtages lokalt.

Derfor håber jeg, at det radikale venstre trods alt vil medvirke til, at vi giver amterne og kommunerne nogle rammer, der kan opereres inden for også i 1986. Hvis ikke det sker, kan vi ikke betragte det indgreb, der

blev lavet i december 1985, som andet end et pålæg om en særskat på kommuner og på amter, så er det simpelt hen en beskatning af en kommunal aktivitet, som jeg mener er fuldstændig urimelig og utilstedelig. Derfor er der et godt grundlag for at stemme for de udvidede rammer, socialdemokratiet har foreslået.

Derudover har socialdemokratiet foreslået sammen med SF, at vi fjerner straffeforanstaltningerne for 1986. Det kan ikke være rimeligt, at den måde, folketinget og lokalvalgte samarbejder på, skal være baseret på mistillid, og at man afgiver den ene mistillidserklæring efter den anden over for vore lokale folkevalgte, hvad regeringen har gjort med sine straffeforanstaltninger.

Ligeledes foreslås det, at vi fjerner anlægsafgiften, som virker tilfældigt og urimeligt over for amter og kommuner. Endelig er der et ændringsforslag yderligere vedrørende 1986, som pålægger regeringen at tilbagebetale de allerede indbetalte a conto-beløb inden 1. juli 1986.

I forhold til forslaget om rammerne for 1987 og 1988 forsøger vi at rette lovforslaget til, så det er i overensstemmelse med den aftale, som regeringen, indenrigsministeren, har indgået med de kommunale organisationer, så vi fjerner de straffeforanstaltninger, som ikke har fået de kommunale organisationers tilslutning, og så vi bringer lovforslaget i overensstemmelse med den del af aftalen, som de kommunale organisationer har tilsluttet sig.

Jeg vil gøre opmærksom på, at vi indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af os stillede ændringsforslag. Konsekvensen af, at vore ændringsforslag bliver nedstemt, er, at socialdemokratiet vil stemme imod forslaget ved tredje behandling, da vi ikke kan tage medansvar for, at man fortsætter med straffeforanstaltninger i den form, regeringen også har foreslået i dette lovforslag.

Fordi der overhovedet ikke er tilstrækkelige rammer for 1986, og fordi man fortsætter linjen med straffeforanstaltninger over for amter og kommuner også i 1987 og 1988, vil vi, hvis de ændringsforslag, socialdemokratiet og SF har stillet, bliver nedstemt ved tredjebehandling, stemme imod ministerens lovforslag.

Karen Højte Jensen (KF):

[Karen Højte Jensen]

Den sidste bemærkning fra hr. Stavad om, at socialdemokratiet ved tredjebehandlingen vil stemme imod, hvis man ikke får vedtaget sine ændringsforslag, er særdeles overraskende. Betyder det, at socialdemokratiet nu ikke respekterer de kommunale organisationer?

Jeg synes, at hr. Stavad og socialdemokratiet med ham skulle glæde sig over, at det er lykkedes at få denne aftale mellem regeringen og de kommunale organisationer i stand. Vi har her en aftale, der er 2-årig, med tilslutning fra disse organisationer, og det synes jeg er vældig godt som udgangspunkt for en god planlægning.

Jeg forstår, at det, der generer hr. Stavad i særdeleshed, er, at regeringen har tilkendegivet, at hvis de rammer, man har aftalt, mod forventning ikke bliver overholdt, så vil regeringen – det kan vi tilslutte os – allerede nu give udtryk for, hvad man ønsker at gøre. Det, man har ønsket, er at tilkendegive over for kommunerne, at man vil lave en deponeringsordning. Det betyder, at kommunalbestyrelserne og amtsrådene allerede i budgetlægningsfasen er klar over, hvad der måtte vente dem, hvis de, som jeg siger, mod forventning skulle gå imod denne aftale. Jeg finder, det er markant, hvis kommunalbestyrelserne og amtsrådene ude omkring går imod de aftaler, deres egne folkevalgte har indgået.

Må jeg sige om socialdemokratiets og SFs ændringsforslag som helhed, at vi stemmer imod dem.

Socialdemokratiet og SF tager på ny spørgsmålet op om de økonomiske rammer vedrørende 1986. Man ønsker at udvide dem. Jeg vil bede hr. Stavad bekræfte, at der under udvalgsbehandlingen ikke har været en eneste henvendelse fra de kommunale organisationer, altså hverken fra Kommunernes Landsforening eller fra Amtsrådsforeningen, ej heller fra enkelte kommunalbestyrelser, om, at vi skulle tage rammerne for 1986 op til fornyet drøftelse. Kommunerne er indstillet på, at denne lovgivning er, som den er, og det er helt givet, at det respekterer de ude omkring.

Når hr. Stavad taler om, jeg tror, han brugte ordene »straffeforanstaltninger for 1986«, så er det værd at minde hr. Stavad om, at allerede da man vedtog rammerne for 1986, sagde man fra regeringens side, at hvis disse rammer ikke blev overholdt, så ville der

komme modgående, afbalancerende foranstaltninger.

Jeg vil gerne spørge hr. Stavad, om han ikke er enig i, at der må være et samspil mellem den kommunale økonomi og den statslige økonomi. Mener hr. Stavad, at man bare kan lade den kommunale økonomi vokse og vokse uden hensyntagen til den overordnede samfundsøkonomi?

Når hr. Stavad fremførte, at man ønskede rammerne for 1986 udvidet, først og fremmest af hensyn til ventelisterne, hvis jeg forstod ret, eller også derfor i hvert fald, så må jeg sige, at vi er helt tilfredse med og trykke ved, at det af den aftale, der er indgået med Amtsrådsforeningen, fremgår, at man kan nedbringe ventelisterne væsentligt, og det synes jeg er en meget positiv forpligtelse.

Vi stemmer altså imod ændringsforslagene.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg skal i anden runde vende tilbage til en række af de spørgsmål, som fru Karen Højte Jensen har stillet, men der var en enkelt bemærkning, som jeg mener jeg er nødt til at reagere på nu.

Har fru Karen Højte Jensen ikke læst, hvad den aftale går ud på? Når fru Karen Højte Jensen siger, at det er socialdemokratiet, der ikke respekterer de kommunale organisationer, må jeg spørge: såfremt de ændringsforslag, socialdemokratiet sammen med SF har stillet vedrørende 1987 og 1988, bliver vedtaget, er konsekvensen så ikke, at lovforslaget vil være fuldstændig i overensstemmelse med den aftale, der er indgået, og så vil der ikke være bygget noget på af regeringen, som de kommunale organisationer ikke har accepteret?

Er situationen ikke, fru Karen Højte Jensen, at det er det konservative folkeparti, at det er regeringspartierne, der ikke accepterer og respekterer de kommunale organisationer, og ikke socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Agerschow (SF):

Fru Karen Højte Jensen spurgte, om der i kommunaludvalget havde været henvendelser fra kommuner, fra Kommunernes Landsforening, fra Amtsrådsforeningen om rammerne

[Agerschou]

for 1986 i anledning af dette lovforslag. Nej, det har der ikke. Det hænger sammen med flere ting.

For det første må vi ikke glemme, at vi har haft utrolig dårlige betingelser for at behandle dette forslag. Det er et forslag, der på dette tidspunkt af folketingsåret bliver fremsat den 14. maj, førstebehandlet den 16. maj, og så har vi en uge til behandling. Alene det gør jo, at man kan få besvær med at henvende sig.

Men det tror jeg egentlig ikke er grunden. Jeg tror, fru Karen Højte Jensen lige så godt som jeg kan huske, hvilke aktiviteter der var fra mange kommuner, fra Kommunernes Landsforening og fra Amdradsforeningen, da folketinget i december behandlede forslaget om rammerne for 1986. Da var der aktivitet fra kommunernes side, uden at det lykkedes i større grad at gøre fru Karen Højte Jensen opmærksom på, hvilke problemer de rammer ville skabe for kommunerne.

Jeg tror såmænd, at kommunerne har opgivet at råbe de borgerlige partier inklusive det radikale venstre op, hvad angår rammerne for 1986, i denne forbindelse.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Stavad sagde, at de kommunale organisationer ikke har accepteret, at regeringen fremsætter lovforslag om modgående foranstaltninger. Jeg vil gerne spørge hr. Stavad, hvorfra han har det. Hvor står det, at man ikke har accepteret?

I det lovforslag, jeg er i besiddelse af, står der i hvert fald, at de kommunale organisationer har noteret sig, at regeringen fremsætter lovforslag om modgående foranstaltninger. Men jeg vil gerne have præciseret, hvor der står, at de ikke har accepteret det.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

For det første, fru Karen Højte Jensen, står der netop, at man »har noteret sig« og ikke »har accepteret«. Og hvis fru Karen Højte Jensen gjorde sig den ulejlighed at læse dagspressen, lytte til Radioavisen og se TV-Avisen, ville fru Karen Højte Jensen vide, at den del af regeringens lovforslag ikke

er accepteret af de kommunale organisationer.

Svend Heiselberg (V):

Ja, det er jo trist at høre hr. Stavads surhed. Når man tænker på den opførsel, der er udvist i udvalget og her i salen, bliver man faktisk helt trist til mode, særlig når man tænker på den aftale, der er lavet mellem de kommunale organisationer med socialdemokrater for bordenden og ministeren, hvor man er blevet enige. Det er trist at opleve denne surhed fra socialdemokratiets side over, at det er lykkedes for regeringen at lave en sådan 2-årig aftale.

På den anden side må vi så være glade for, at der er større forståelse med de socialdemokrater, der er uden for dette hus, end med dem, der er her indenfor.

Så taler hr. Stavad også om ventelister. Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at ventelisterne jo slet ikke er så forfærdelige, som man forsøger at give udtryk for, for regeringens politik er jo allerede slået igennem, sådan at ventelisterne er stærkt faldende på visse områder.

Hvis hr. Stavad vil gøre sig den ulejlighed at finde Skive Folkeblad fra den 24. maj 1986, vil hr. Stavad kunne læse om overlæge Per Rames, der siger til Skive Folkeblad:

»De patienter, vi opererer i næste uge, har ventet et år, men de følgende kan nøjes med at vente 3-4 måneder.«

Og han siger videre: »Tidligere har vi jo klaret 20-30 hofter om året, men i år bliver det adskilligt flere. Til dato har vi opereret 36.«

Det er jo klare beviser på, at der virkelig sker en udvikling, netop når det drejer sig om ventelister, og det var sådan nogle artikler, hr. Stavad skulle læse, og så lytte efter, hvad hans organisationsfolk siger ude omkring i landet. De har nemlig bakket det her op, og ikke en eneste har kritiseret det, som regeringen har lavet.

Agerschou (SF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Svend Heiselberg, om han generelt mener, at ventelisterne inden for vores sygehusvæsen er faldende, om det er en generel tendens, hr. Svend Heiselberg nu har opdaget inden for den sidste uges tid.

[Agerschou]

Ellers vil jeg sige fra SFs side, at vi egentlig betragter det lovforslag, vi behandler i dag, som et tilbagetog for regeringen. Det gør vi af flere grunde. Jeg skal nævne et par stykker.

For det første påstår man, at med det lovforslag, hvis det bliver vedtaget, har man fastlagt rammerne for 2 år. Det er i sig selv et fremskridt. Kommunerne har i løbet af denne regeringsperiode været udsat for utallige hovsaindgreb, efter at budgetter var lagt, efter at planlægningen var færdiggjort, og det har gjort utallige kommunalbestyrelsesmedlemmer trætte af det arbejde. Nu fastlægger man det, påstår man, for 2 år ad gangen; det kan man tro på. Jeg vil nu advare kommunerne om, at man kan forudse, at der nok en gang vil komme indgreb, hvis regeringen finder på det, og det mener jeg lige så godt kommunerne kan forberede sig på.

Den anden ting, der er bemærkelsesværdig, er jo, at man denne gang i det mindste har gjort sig den ulejlighed at snakke med kommunerne i form af Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening; det har de to foreninger heller ikke været særlig vant til i den borgerlige regerings magtperiode.

Som hr. Stavad gennemgik, har socialdemokratiet og SF i fællesskab fremsat ændringsforslag, der bringer rammerne for 1986 op på en acceptabel størrelse. Rammerne i 1986, der blev vedtaget under juleindgrebet, er helt utilstrækkelige. Det viser erfaringerne f.eks. fra sygehusvæsenet, hvor problemerne har været mest synlige. Der har også været problemer en lang række andre steder. Et af de problemer, vi ved flere lejligheder har trukket frem, er de boprojekter for psykisk og fysisk handicappede, der er blevet enten standstøt eller udsat rundt omkring i landet. Det vil sige, at det i nogen grad er psykisk og fysisk handicappede, der er blevet ofre for den politik, som regeringen har ført over for kommunerne.

De ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet og SF, bringer bare rammerne op på en nogenlunde acceptabel størrelse.

Samtidig har vi stillet forslag om, at alle straffeaktioner over for kommunerne udgår. Regeringen har for os at se en mærkelig skizofren holdning over for vores kommunalbestyrelsesmedlemmer. Efter vores opfattelse må man enten mene, at kommunalbestyrelsesmedlemmer er ansvarsbevidste, eller også

mener man det modsatte. Regeringen forsøger at mene både det ene og det andet. Man hævder ved utallige festlige lejligheder, at vores kommunalbestyrelsesmedlemmer er ansvarsbevidste, er i stand til at klare deres opgaver, men på den anden side truer man ustandselig med en pisk i form af straffeaktioner, og straffeaktionerne befinder sig også i det lovforslag, vi behandler i dag. Det vil i givet fald alene være en grund til for SF at stemme imod.

Vi har indstillet lovforslaget til vedtagelse med de ændringsforslag, vi har stillet i fællesskab med socialdemokratiet. Hvis de ændringsforslag bliver nedstemt, vil vi stemme imod ved tredjebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Det var hr. Svend Heiselbergs indlæg, der fik mig til at bede om en kort bemærkning, for hr. Svend Heiselbergs referat fra Skive Folkeblad forekommer mig noget tendentiøst. Den af hr. Svend Heiselberg citerede artikel handler jo om forholdene på Skive sygehus, men hr. Svend Heiselberg glemmer at fortælle, at det af samme artikel fremgår, at forholdene på Skive sygehus er atypiske. Der står nemlig i samme artikel: »Skive Sygehus har også sin egen venteliste, og den er ikke nær så lang som amtets.«

Men hvis vi i øvrigt skal se, hvordan forholdene er på Skive sygehus, så var der også et andet citat fra artiklen, som hr. Svend Heiselberg glemte:

»Nu står vi overfor sommerferieperioden på syv uger, hvor sengekapaaciteten reduceres med 50 pct. på sygehuset. I jule- og påskeugerne må vi også lukke afdelinger, og det betyder, at vi i tre måneder af året ikke kan tage patienter ind fra ventelisterne.«

Det står i den samme artikel; det står ganske vist senere, men jeg tror da, at hr. Svend Heiselberg har læst hele artiklen, så det må være hans egen udvælgelse, når han nu lige præcis tager de citerer frem, som han valgte at bruge sit indlæg til.

Det er altså en atypisk situation, hr. Svend Heiselberg kan trække frem fra Skive sygehus.

Og den situation, man altså tilsyneladende har dér, som man også har alle andre steder, nemlig med lukning af afdelinger omkring

[Lenger]

højtiderne, er jo en situation, der i høj grad er en følge af, at der er for få ressourcer til rådighed for sygehusvæsenet. Og det har selvfølgelig noget at gøre med de økonomiske rammer, som man byder kommunerne.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

I modsætning til hr. Lenger tror jeg ikke, hr. Svend Heiselberg har læst hele artiklen.

Jeg vil gerne have svar på, om hr. Svend Heiselberg mener, at det er en generel tendens inden for sygehusvæsenet, at ventelisterne i disse dage bliver reduceret.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Ja men der vil ske en generel nedsættelse af ventetiden, bl.a. fordi man med den politik, der er ført, får råd til at behandle flere patienter. Jeg tog et eksempel, det var fra Skive; det kunne også være andre steder fra. Nu er det tilfældigvis fra min valgkreds, og det behøver selvfølgelig ikke at være derfor, at man har en fornuftig politik, men så måske fordi det er en venstrestyret amtskommune. Der er altså mange steder, hvor man er på vej netop med det, som jeg klart har angivet et eksempel på fra Skive sygehus: ventetiden bliver nedbragt. Alt det popperi, som man kommer med fra socialdemokratiets og SFs og VS' side, giver jeg altså ikke ret meget for, for hvis man analyserer det, er det jo problemer, som I har skabt. Det er problemer, som regeringen står med på grund af, at man har ført en fuldstændig tåbelig økonomisk politik, der har gjort, at man har været nødt til at spare på en lang række områder.

Tænk, hvis det var sådan, at vi ikke havde gjort noget! Hvilken situation tror I så man havde været i? Så havde det sandelig ikke været sådan nogle flotte resultater, man kunne have nævnt bl.a. fra Skive sygehus.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Man bruger tredje person i omtale.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Der er virkelig sket noget for hr. Svend Heiselberg siden førstebehandlingen, selv om

vi jo ikke har haft særlig lang tid til at klare denne sag i udvalget. Det er vel en uge siden godt og vel, at vi havde første behandling, og hr. Svend Heiselberg sagde under debatten om sygehuse, at vi ikke kan være den nuværende tilstand bekendt.

Hvad er det, der er sket for hr. Svend Heiselberg i løbet af den uges tid, der er gået, så det hele nu kører meget, meget flot? For en god uge siden var det hr. Svend Heiselbergs – og tilsyneladende venstres – opfattelse, at vi ikke kan være den nuværende tilstand på vore sygehuse bekendt. Er det eneste, der er sket for hr. Svend Heiselberg, at han har læst Skive Folkeblad? Der skal ikke meget til at ændre hr. Svend Heiselbergs forestillingsverden; det er ikke de dybe analyser, vi får fra hr. Svend Heiselberg.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Det er ikke for at besvare hr. Stavads spørgsmål, for foreløbig har vi kun konstateret, at hr. Svend Heiselberg har læst første spalte af artiklen.

Men jeg bed mærke i, at hr. Svend Heiselberg i sit indlæg talte om problemer, som, så vidt jeg forstod, var skabt tidligere, før denne borgerlige regering kom til, og at det var det, man nu var i gang med at afvikle på Skive sygehus.

Men se, det er jo ikke tilfældet, for det fremgår – og det er oven i købet af første spalte af artiklen i Skive Folkeblad – at grunden til, at der overhovedet har været denne venteliste, er nogle omlægninger inden for amtskommunen, hvor man på et tidspunkt har udvalgt Skive sygehus til nu i højere grad at koncentrere sig netop om hofteoperationer. Derfor er ventelisten oprindelig opstået.

Det er altså ikke udtryk for, at man pludselig nu er begyndt at arbejde hurtigere og få flere ressourcer og afvikle en venteliste. Nej, det er udtryk for, at man tidligere har haft en venteliste, der må anses for at have været kunstig, og hvis man ser på den reelle venteliste, er den faktisk lige så stor, som den har været hele tiden.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

[Svend Heiselberg]

Ja men vi ville bestemt ingenting have imod, hvis der var andre amtskommuner, der fandt på samme omlægning, som man har fundet på på Skive sygehus, når det kan nedbringe ventetiden.

Det er helt korrekt, at jeg har sagt, at ventetiden er uanstændig, for det mener vi også. Selv om den bliver betydeligt nedsat og er blevet betydeligt nedsat på visse områder, er den fortsat uanstændig, og det er selvfølgelig det, der er blevet rettet op på.

Jeg har skam ikke sagt, at det var tilfredsstillende, men jeg har sagt, at vores mål er, at vi yderligere får nedbragt ventetiden, og det får vi med den politik, der bliver ført. Men havde vi fortsat den politik, som socialdemokratiet førte, så var ventelisterne, som jeg også har sagt, blevet betydelig større, end de er.

Ole Vig Jensen (RV):

Indtil hr. Stavads ordførertale ved begyndelsen af denne debat var jeg indstillet på, at jeg på det radikale venstres vegne måtte notere mig, at der stort set intet nyt under solen var i de ændringsforslag, der var stillet. Der var tale om ændringsforslag, der stort set forholdt sig til noget andet end netop denne lovgivning, der drejer sig om 1987 og 1988, og ændringsforslag, der i virkeligheden tidligere har været fremsat som egentlige lovforslag, men ikke har kunnet nyde fremme her i salen.

Men der var alligevel noget nyt i ordførertalen, nemlig den oplysning, som hr. Stavad gav, at socialdemokratiet, hvis ikke de fik deres ændringsforslag vedtaget, ville stemme imod lovforslaget ved tredje behandling.

Det var en temmelig fantastisk udtalelse, al den stund socialdemokratiet mere end nogen andre igennem de sidste par år, hvor det ikke har været muligt at gennemføre aftaler med de kommunale organisationer, ustandselig har sagt, at alle bestræbelserne måtte gå på at få en aftale igennem, og at det altid havde været og ville være socialdemokratiets politik.

Nu er der opnået oven i købet en frivillig aftale, og der er opnået en aftale, hvor hovedpersonerne, de centralt placerede personer i de kommunale organisationer, tilhører socialdemokratiet, og så vil man stemme imod! Det er ganske fantastisk.

Hr. Stavad bebrejdede i sit indlæg den radikale folketingsgruppe, at vi ikke var i overensstemmelse med vores græsrodder i Nordjylland – specielt på sygehusområdet, forstod jeg, men jeg har ikke hørt Nordjyllands Radio til morgen. Der må vi altså notere, at socialdemokratiet heller ikke er i overensstemmelse, ikke engang med sine centralt placerede medlemmer i de kommunale organisationer, så jeg må sige til hr. Stavad, at her var det på sin plads at feje for egen dør, før man gik ud og forsøgte at gøre det for andres.

Fra radikal side kan vi som sagt ikke støtte de stillede ændringsforslag. Vi glæder os derimod over, at det har været muligt at indgå en 2-årig aftale med de kommunale organisationer på en måde, der har tilgodeset en række af de synspunkter, som de kommunale organisationer har lagt vægt på.

Jeg er klar over, at med i aftalen er ikke den del, der omtaler mulige modgående foranstaltninger, hvis aftalen ikke overholdes af kommunerne, men enhver, der ved, hvordan den slags forhandlinger foregår – det ved jeg hr. Stavad gør – ville selvfølgelig lægge vægt på en bemærkning som den, der er med om, at de kommunale organisationer har noteret sig, at regeringen om nødvendigt vil fremsætte forslag til modgående foranstaltninger, og i den udformning, det her har fået, er der jo tale om modgående foranstaltninger af en anden karakter end dem, vi hidtil har kendt.

Jeg tror også, det forholder sig sådan hos kommunerne, at de helst vil vide, hvad der ville være tale om af modgående foranstaltninger, eventuelt sanktioner, hvis man ikke overholdt aftalen, og det er nu engang sådan, at også de kommunale organisationer ligesom regering og folketing selvfølgelig har en meget stor interesse i, at indgåede aftaler overholdes. Hvis ikke, så er det altså her angivet, at der kan blive tale om modgående foranstaltninger.

Næsten alle kommuner vil givetvis overholde den aftale – det er måske alle, og så er der ikke noget problem – men er det knap nok alle, så er det rimeligt, at det er dem, der overtræder aftalerne, der eventuelt må affinde sig med, at der kan blive tale om modgående foranstaltninger.

Vi kan altså ikke støtte ændringsforslagene, men kan stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg vil godt bede den radikale ordfører komme herop og påpege, om der er et eneste af de ændringsforslag, som socialdemokratiet har stillet her til anden behandling, der er i modstrid med eller i uoverensstemmelse med den aftale med regeringen, som de kommunale organisationer har tilsluttet sig. Det er der nemlig ikke.

Tværtimod betyder vedtagelsen af de socialdemokratiske ændringsforslag, at lovgivningen, hvad angår året 1986, vil blive rettet til, så den vil være i fuld overensstemmelse med det, som tidligere er fremført over for dette hus, og at den for så vidt angår 1987 og 1988 netop vil bringe den aftale, som er grundlaget for det øjeblikkelige lovforslag, i overensstemmelse med den del, som de kommunale organisationer med socialdemokratiske formænd i spidsen har accepteret og tilsluttet sig.

Derfor ville jeg da være meget interesseret i, om hr. Ole Vig Jensen ville belære mig om, hvor det, jeg har sagt her fra folketingets talerstol, og de ændringsforslag, vi har stillet, ikke er i overensstemmelse med vore folk i de kommunale organisationer.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Som jeg sagde i mit første indlæg, gik en række af socialdemokratiets ændringsforslag jo på 1986, og det skal jeg ikke bebrejde socialdemokratiet. Det har meget lidt at gøre med det forslag, vi her opererer med, som gælder for 1987 og 1988. Men det er netop ændringsforslag, der, som jeg sagde, i form af egentlige lovforslag har været fremme, og som ikke har fået tingets tilslutning. Så er det i øvrigt forholdsvis ualmindeligt, at man gennemfører dem, oven i købet i samme samling. Lad det nu være. Det har meget lidt med den aftale for 1987 og 1988 at gøre, som dette lovforslag bygger på.

Det, der undrer mig, er altså, at socialdemokratiet vil medvirke til, at den aftale, der er indgået mellem regeringen og de kommunale organisationer, ville blive kuldkastet, hvis der ikke var et flertal for disse ændringsforslag. Hvad mon de socialdemokratiske ledende folk i de kommunale organisati-

oner ville sige, hvis den aftale, de har indgået, blev underkendt? Jeg tror, det ville skabe store problemer.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Aftalen om den kommunale økonomi for 1987 og 1988 ville ikke lide skade ved, at dette lovforslag blev forkastet. Det er klart, at der ville ske nogle ændringer af bloktilskuddene, som vi så senere måtte tage stilling til.

Men det, der ville ske i forhold til de kommunale rammer, hr. Ole Vig Jensen, det var jo, at vi så vendte tilbage til det system, som altid har været gældende, når der har siddet socialdemokratiske ministre for enden af bordet, nemlig at man lavede en aftale med de kommunale organisationer og man havde så meget tillid til hinanden – og regeringen viste dengang de kommunale organisationer så meget tillid – at man ikke bagefter lavede lovgivning med straffeekspeditioner oveni. Det er straffeekspeditionerne her, der adskiller sig fra accepten fra de kommunale organisationer, og derfor ville den del af aftalen udmærket leve uden noget som helst lovforslag.

Derfor stemmer socialdemokratiet imod, hr. Ole Vig Jensen.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Der var en anden ting i hr. Ole Vig Jensens indlæg, som jeg bed mærke i. Jeg ved ikke, om han talte specielt om driftsudgifter eller specielt om anlægsudgifter, men jeg tror, han talte om begge dele.

Den formulering, jeg bed mærke i, var, at det skal være de kommuner, der overtræder henstillingen, der i givet fald skal betale, og det synes jeg lyder meget interessant, for samtidig er loven jo udformet sådan, at den enkelte kommune ikke har nogen bestemt ramme at operere inden for. Det, det drejer sig om, er udgifterne under ét. Det vil altså sige, at kommunalbestyrelsen må sidde og planlægge og vedtage sine budgetter ud fra, at man måske godt kan budgettere med lidt større udgifter. Men det afgørende for, om man bliver straffet, er ikke, hvad man selv gør. Det afgørende for, om man bliver straf-

[Lenger]

fet, er i lige så høj grad, hvad nabokommunen gør, og hvad de andre kommuner gør.

Jeg vil godt spørge hr. Ole Vig Jensen, om det er korrekt forstået, at den enkelte kommunalbestyrelse bliver bragt ud i en sådan situation, at den ikke ved, hvad den har med at gøre. Den ved ikke, om en bestemt handling medfører straf eller ej. Og det, der afgør, om den bliver straffet, er ikke alene, hvad den selv gør, men også hvad andre gør.

Hvis det er korrekt forstået på hr. Ole Vig Jensens udtalelser om den konstruktion, der ligger i dette lovforslag, så vil jeg egentlig også godt spørge, hvad hr. Ole Vig Jensen mener om en retstilstand, hvor det ikke er afgørende alene, hvad man selv gør, men også hvad alle andre gør.

Lykketoft (S):

Det er ikke mindst straffebestemmelserne, der skiller i denne debat.

Jeg har noteret mig, at siden førstebehandlingen af dette lovforslag har kommunaludvalget og indenrigsministeren bl.a. fået en henvendelse fra Dragør kommune, der meget stærkt understreger, hvor urimeligt disse straffebestemmelser virker over for kommunerne, og det er egentlig det, jeg gerne vil have indenrigsministeren til at kommentere.

Det, Dragør kommune påpeger – og det må jo også være et problem i en lang, lang række andre kommuner – er, at man har en forpligtelse i henhold til bistandslovens § 69, stk. 1, til at sørge for det nødvendige antal pladser i daginstitutioner for børn og unge. Det prøver man at leve op til ved at etablere en ny vuggestue, og så kommer regeringens straffeekspedition over for den nødvendige udvidelse af kapaciteten, som er begrundet i et stigende antal børnefødsler og mangel på dagplejemødre i kommunen.

Ganske tilsvarende påpeger man, at man – i henhold til henstillinger og vejledninger fra socialministeriet – har en forpligtelse til hjemmepleje- og døgnplejeordningen, hvor man må foretage nogle aktivitetsudvidelser, og på ganske samme måde virker regeringens straffeekspedition fuldstændig vilkårligt fordyrende her.

Der er altså tale om et meget ubehageligt sammenstød af regler, hvor statsmagten på den ene side pålægger kommunerne at løse nogle opgaver og på den anden side straffer

dem for at gøre det. Jeg vil meget gerne høre, om indenrigsministeren mener, det er en rimelig tilstand.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Det bærende i denne andenbehandling af lovforslag nr. L 268 er jo, at socialdemokratiet og SF har stillet ændringsforslag, som har to hovedelementer. Det første er, at deponeringsordningen skal udgå af lovforslaget – kommuner og amtskommuner skal bare tilstræbe at holde de aftalte udgiftsrammer for 1987 og 1988. Jeg har egentlig lidt svært ved at se meningen med et forslag af den art.

Regeringen kan ikke tilslutte sig, at man ophæver den del af forslaget. Vi mener, at det er vigtigt, at der nu, som det har været fremført af flere ordførere, sikres ro omkring den kommunale budgetlægning. Det forudsætter, at kommunerne kender rammerne for udgiftsbudgetteringen, og at de kender vilkårene, hvis man ikke overholder rammerne. Ellers kan det igen blive nødvendigt for folketinget at gribe ind, efter at de kommunale budgetter er vedtaget, og det ville være yderst uheldigt; derom er alle jo enige.

For det andet foreslår S og SF, at bestemmelserne ændres på nogle andre væsentlige punkter. Man foreslår, at udgiftsrammen for driftsudgifterne i 1986 hæves med omkring 1,5 mia kr., og at de tilknyttede bestemmelser i tilfælde af en overskridelse ophæves. Bestemmelserne vedrørende anlægsudgifter foreslår man på samme måde ophævet.

Dermed går ændringsforslaget oven i købet et godt stykke videre end socialdemokratiets forslag nr. L 190 fra februar måned i år, som vi jo tidligere har behandlet og stemt om her i tinget.

Det smager ærlig talt lidt af overbudspolitik. Regeringen har under forhandlingerne og med den indgåede aftale imødekommet en række af kommunernes ønsker. Men socialdemokratiet skynder sig nu at rykke et par skridt, for det ville da være det værste af alt, hvis man kunne komme til at være enig med regeringen og komme til at stemme sammen med regeringen om et forslag af denne art.

Regeringen kan ikke tilslutte sig socialdemokratiets og SFs forslag. Jeg har tidligere i forbindelse med behandlingen af socialdemokratiets lovforslag nr. L 190 tilkendegivet vore bevæggrunde for det.

[Indenrigsministeren]

Der er efter min opfattelse ikke ændret noget ved de forudsætninger, som lå til grund for folketingets vedtagelse af bestemmelserne for 1986, og der er ikke ændret noget, siden folketinget sidst tog stilling til sagen i forbindelse med lovforslag nr. L 190.

Regeringen finder det desuden væsentligt, at der ikke nu, halvvejs inde i året, gennemføres væsentlige ændringer i vilkårene. Det ville også være i særlig grad at belønne de kommuner, der ikke har ønsket at følge regeringens henstillinger, og det ville egentlig også være forkert over for de kommuner, der måske med besvær, men dog loyalt har efterlevet lovgivningen.

Jeg har forstået af hr. Stavads udtalelser her i dag, at socialdemokratiet, hvis han efter forventning får nedstemt sine ændringsforslag, agter at stemme imod dette forslag ved tredje behandling, og jeg synes egentlig, som det også er blevet fremhævet af flere af de øvrige ordførere, at det er en meget markant begivenhed.

Skønt regeringen kan forhandle sig til rette med de kommunale parter om rammerne for den kommunale økonomi for 1987 og 1988 og ord til andet fremsætter dette forslag med henblik på at få de nødvendige dele af det – det, som behøver lovs kraft – gennemført allerede nu i god tid inden budgetlægningen for det kommende år, fremstiller socialdemokratiet det altså som ønskeligt, at folketinget forkaster en sådan indgået aftale.

Den omstændighed, at de kommunale parter ikke har ønsket at stå bag formuleringen om de modgående foranstaltninger, men nøjes med at sige, at de har noteret sig, at regeringen fremsætter forslag om det, berettiger efter min opfattelse ikke socialdemokratiet til at tage den politiske stilling til denne sammenhæng, som man gør her.

Det forekommer mig, at socialdemokratiet gennem sine ændringsforslag krampagtigt søger at fremstille det, som om der er en konflikt, der ikke er der, og finde en bevæggrund til at undgå at komme til at stemme sammen med regeringen om et vigtigt økonomisk spørgsmål. Det beklager jeg meget; jeg havde stærkt forventet, at dette lovforslag kunne være blevet vedtaget i bred enighed, og at socialdemokratiet ville have fulgt sine traditioner med hensyn til, hvordan kommuner og regering samarbejder om den nødvendige økonomi for de kommende år.

Stavad (S):

Jeg synes, indenrigsministeren går længere, end det er tilladeligt. Indenrigsministeren siger, at socialdemokratiet lægger op til at forkaste en indgået aftale mellem de kommunale organisationer og regeringen, skønt indenrigsministeren ved, det er forkert. Socialdemokratiet har netop indstillet lovforslaget til vedtagelse med vore ændringsforslag. Indenrigsministeren kan ikke pege på ét af disse ændringsforslag, der er i uoverensstemmelse med den indgåede aftale. Tværtimod betyder vedtagelsen af det socialdemokratiske forslag, at vi vil bringe ministerens lovforslag i fuld overensstemmelse med de kommunale organisationers ønsker og i overensstemmelse med den aftale, som er indgået.

Videre siger ministeren, at der ikke er sket nogen ændringer, siden vi sidst behandlede den kommunale økonomi for 1986. Ja, man kan selvfølgelig diskutere, om det er en ændring, at også indenrigsministeren har måttet konstatere, at det er en umulighed for såvel amter som kommuner at overholde det pålæg, man har fået, uanset hvor meget man måtte bestræbe sig for det. Jeg har endda forstået på det, indenrigsministeren har sagt om sygehusene, at indenrigsministeren faktisk meget ville have sig frabedt, at amterne går i gang med de beskæringer, som vil bringe deres budgetter og deres regnskaber ned på 1984-niveau. Det var det klare indtryk, vi fik under sygehusdebatten i sidste uge.

Ministeren siger også, at vi hæver de kommunale og amtskommunale rammer for 1986 med 1,5 mia kr. Ja, det er rigtigt, men det er jo netop i overensstemmelse med de ønsker, som de kommunale organisationer har udtalt, og det er i overensstemmelse med det, som kommunerne efter at have været igennem nogle meget vanskelige procedurer har måttet erkende de ikke kan skære væk i deres budgetter uden at ødelægge utroligt meget. Derfor er resultatet af ikke at gøre det alene, at det pålægger kommuner og amter en skat, en afgift til staten, og det er socialdemokratiet som bekendt imod.

Ministeren forsøger at give indtryk af, at vore ændringsforslag er mere vidtgående end det, vi tidligere har ment, skønt ministeren også udmærket ved, at det er objektivt forkert. Vi stemte imod i december 1985. Af betænkningen til vores eget lovforslag, nr. L

[Stavad]

190 afgivet for et par måneder siden, fremgår det klart og tydeligt, at socialdemokratiet ønskede disse forslag væk, men vi forsøgte i det mindste at afbøde det en smule.

Derfor mener jeg, det er meget kritisabelt, at ministeren overhovedet ser bort fra den saglige debat, som er foregået i kommuner og amter, overhovedet ikke tager hensyn til de rent faktiske forhold i 1986, og sidst, men ikke mindst, at indenrigsministeren forsøger at bilde folk ind, at socialdemokratiet tager afstand fra den aftale, som ledende socialdemokrater i kommunale organisationer har siddet og forhandlet på plads. Tværtimod – det, vi gør, er at komplettere den, så ministerens lovforslag bliver i overensstemmelse med aftalen.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Hr. Stavad bestrider ikke, at det ligger i socialdemokratiets og SFs ændringsforslag, at man for 1986 ønsker at løfte de samlede rammer med 1,5 mia kr. Det er det resultat, vi er kommet til ved at vurdere hr. Stavads ændringsforslag. Tror hr. Stavad virkelig, at man kan løfte rammerne for 1986 med 1,5 mia kr., uden at det i en vis udstrækning giver sig udslag i, at regnskabsresultatet for 1986 bliver anderledes, end det ellers ville være blevet? Hr. Stavad ved, at aftalen går ud på, at gennemsnittet af regnskabstallene for 1985 og 1986 er udgangspunkt for 1987, og at gennemsnittet af 1986 og 1987 danner grundlag for rammen i 1988. Det vil sige, at den økonomiske aktivitet netop i året 1986 er noget helt centralt for indhold og forståelse af den aftale, som er indgået imellem regeringen og de kommunale organisationer. Jeg tror, hr. Stavad i virkeligheden udmærket forstår, at han her er ude på meget tynd is, når han formalistisk søger at påstå, at de ændringsforslag, socialdemokratiet har stillet, ikke griber ind i det aftalekompleks, vi her taler om.

Jeg skal endelig prøve at forebygge misforståelse med hensyn til det, som har været diskuteret imellem hr. Lenger og andre ordførere om den enkelte kommunes situation i tilfælde af, at den ikke respekterer den ramme, som er udstukket. Det er den enkelte kommune, som vil blive vurderet med hensyn til en eventuel overskridelse, og den enkelte kommune, der skal indbetale et beløb

som deponering i Nationalbanken i den situation. Men det gøres op på den måde, at det er den samlede overskridelse, som kommunerne har i forhold til den ramme, som findes. Det betyder, at der er en mulighed for, at det ikke er en 100 pct.s deponering, der finder sted, men at der, om jeg så må sige, er en kursværdi for den deponering, den enkelte kommune kan komme ud for.

Jeg håber, det tilfredsstillter hr. Lenger og øger hans forståelse af, hvordan meningen med denne aftale er. Det er altså ikke sådan, at den enkelte kommune ikke selv er afgørende i sine beslutninger for, om den kommer ud i en overskridelsessituation, men den kan blive begunstiget, hvis en række andre kommuner samtidig ikke når deres begrænsning, for så vil de kunne få en mindre deponeringsforpligtelse, end de ellers ville have haft. Det vil sige, at det samspil, der kan være med andre kommuner, er noget, som gælder den enkelte kommune og ikke straffer den enkelte kommune, og det stiller jo billedet væsentlig mere fordelagtigt end det, hr. Lenger henviste til.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Indenrigsministeren fortsætter med at skabe usikkerhed med hensyn til de ændringsforslag, som socialdemokratiet og SF har stillet om bl.a. udvidelse af rammerne med 1,5 mia kr. Derfor vil jeg spørge indenrigsministeren, om han vil bekræfte, at den udvidelse af de kommunale og amtskommunale rammer med 1,5 mia kr., som er stillet som ændringsforslag, svarer ganske nøje til indenrigsministeriets egen vurdering af, hvilke overskridelser man kan forvente i amter og i kommuner, efter at de har været igennem meget smertefulde sparerunder.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Jeg forstod godt teknikken i straffeforanstaltningerne, og nu siger ministeren det jo også selv, om end måske på en lidt anden måde. Ministeren siger, at en kommune, der falder ind under de kommende straffeforanstaltninger, ikke nødvendigvis skal betale 100 pct., men eventuelt kun 70 eller 80 pct. Det er jeg helt med på. Den situation opstår

[Lenger]

f.eks., hvis andre kommuner har budgetteret med en mindre stigning, hvor der så kan blive plads til en lidt større stigning i de kommuner, der nu ønsker det.

Men min primære indvending er, at kommunalbestyrelserne, på det tidspunkt hvor de skal udarbejde deres budget, ikke ved, hvordan de andre kommunalbestyrelser vil reagere, for de sidder jo og laver budgetter samtidig. Det vil altså sige, at man først på et senere tidspunkt finder ud af, om der faktisk vil blive plads til den stigning, som man budgetterer med, eller der ikke vil.

Det er min primære indvending, og det er det, fordi jeg synes, det er meget betænkeligt, hvis det er sådan, at man ikke selv fuldt og helt er herre over, om man vil gøre noget, som man bliver straffet for, eller man ikke vil. Og her vil man altså blive påvirket af de andre kommunalbestyrelses budgetlægning og deres evne og vilje til at føre budgettet ud i livet. Det betyder, at det vil være op til ikke alene éns egen vilje, men også andre kommunalbestyrelses vilje og en række tilfældigheder, hvordan straffeforanstaltningerne kommer til at virke.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Jeg tror stadig, der er en lille misforståelse i hr. Lengers opfattelse af den enkelte kommunes budgetlægning i forhold til disse modgående foranstaltninger. Det er ikke sådan, at den enkelte kommune ikke vil være i stand til at bedømme, om den – med den lille usikkerhed, der skyldes, at det sker før udløbet af regnskabsåret – vil være i stand til at overholde sin ramme. Det, den enkelte kommune ikke kan vurdere, er, om den deponeringsforpligtelse, den vil påtage sig ved en overskridelse, om den skal udmøntes med 80 pct., 85, 90 eller 95 eller måske 100 pct., og det synes jeg trods alt er en usikkerhed, som går til den gode side, og som derfor ikke harmonerer med den frygt, som hr. Lenger gav udtryk for.

Karen Højte Jensen (KF):

Debatten har udelukkende drejet sig om de økonomiske rammer. Jeg synes, det er vigtigt at konstatere med den overraskende holdning, som socialdemokratiet har givet udtryk for, nemlig at de stemmer imod ved tredje behandling, at socialdemokratiet sam-

tidig forkaster også den del af 13. maj-aftalen og den del af lovforslaget, hvorefter bloktilskuddene afskaffes fra 1988. Det er netop et ønske fra de kommunale organisationer, og den ordning, man er nået frem til, er simpelt hen skræddersyet efter de kommunale organisationers ønske, således at der for primærkommunernes vedkommende indføres en statsfinansieret udligning, og amtskommunerne bibeholder den mellemkommunale udligning. Jeg synes, det ville være nyttigt at vide, om socialdemokratiet virkelig også på dette område er imod sine toppolitikere i de kommunale organisationer.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Også den påstand ved fru Karen Højte Jensen udmærket er falsk, og derfor er der ingen grund til at ofre flere ord på den. Det, fru Karen Højte Jensen står og siger, passer simpelt hen ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Den kommunale økonomi i 1987 og 1988). (Lovforslag nr. L 268).

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 65 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 2
forkastede uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 65 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 4–6
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7
forkastedes, idet 65 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 8
forkastedes, idet 65 stemte for, 73 imod.

Ændringsforslag nr. 9–13

forkastedes uden afstemning.

§§ 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 om indsættelse af en ny paragraf efter § 2
forkastedes uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om kommunal indkomstskat og af lov om udskrivning af skat til amtskommunen. (Det kommunale og amtskommunale personfradrag m.m.). (Lovforslag nr. L 269).

§§ 1-3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 256:

Forslag til lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

(Fremsat 7/5 86. Første behandling 14/5 86. Betænkning 21/5 86).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-10
vedtoges uden afstemning.

§ 11
forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslaget om, at § 11 udgår, var dermed vedtaget.

§§ 12-31
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 263:

Forslag til lov om ændring af lov om social pension og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Konsekvensændringer som følge af skattereformen).

(Fremsat 14/5 86. Første behandling 20/5 86. Betænkning 20/5 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.